

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1613

гр. Варна, 20.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мила Й. Колева

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
като разглежда докладваното от Мила Й. Колева Частно търговско дело № 20233100900622 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по молба вх. № 26560/01.11.2023 г. на Национална агенция за приходите, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Княз Дондуков“ 52, представлявана от С.Х. - директор на Дирекция „Държавни вземания“, с правно основание чл. 679, ал. 1 ТЗ, с която е отправено искане за отмяна на решение на събрание на кредиторите на несъстоятелността на „СИ БИ ЕЙ – ГРУП“ ЕООД - в несъстоятелност, ЕИК 103802024, със седалище гр. Варна, проведено на 25.10.2023 г., по т.2 от дневния ред, с което е увеличен размера на текущото възнаграждение на синдика от 800 лв. на 5000 лв. месечно.

Молбата за отмяна е обоснована с твърдения, че решението съществено ощетява интересите на част от кредиторите с приети вземания в производството по несъстоятелност. Излагат се съображения, че текущото възнаграждение на синдика трябва да бъде в рамките на разумните граници, като се вземат предвид и останалите разноски за управление на масата на несъстоятелността, така че да се постигне справедливо удовлетворяване на кредиторите на длъжника, а не получените средства от осребряването на включеното в масата на несъстоятелността имущество да бъдат погълнати от разноските за провеждане на производството по несъстоятелност. В конкретното производство по несъстоятелност били приети вземания на кредитори с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6-т. 8 от ТЗ, включително публични вземания с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ. При евентуално разпределение тези вземания щели да бъдат удовлетворени след вземанията по чл. 722, ал. 1, т. 1-т. 3 от ТЗ. Затова увеличаването на възнаграждението на синдика увреждало значително интересите на кредиторите с вземания по чл. 722, ал. 1, т. 6-т. 8 от ТЗ, като силно намалявало възможността за удовлетворяването им, което водело до ощетяването им.

В съдебно заседание процесуалният представител на НАП юрисконсулт Ц.К. поддържа така подадената молба.

Кредиторът К.Г.И. не се е явил в съдебно заседание, но с молба вх. 27458/10.11.2023 г. е изразил становище, че молбата на НАП е неоснователна, като е изложил съображения, че вземането на решения за размера на възнаграждението на синдика е от правомощията на мнозинството от кредиторите на масата на несъстоятелността и е въпрос на целесъобразност. Наред с това се излагат и съображения, че това вземане е част от вземането за разноси по несъстоятелността, което подлежи на изплащане по реда на чл. 722, ал. 1, т. 3 от ТЗ, поради което не ощетява кредиторите. Останалите кредитори по несъстоятелността, редовно уведомени чрез съобщение в Търговския регистър, воден от Агенцията по вписванията, обявено на 03.11.2023 г., не са се явили в съдебно заседание, както и не са изразили становище по молбата за отмяна.

Съдът като прецени доводите на страните, материалите по делото, включително и извърши служебна справка по т.д. 1899/2012 г. по описа на ВОС и по публичния Търговски регистър, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На 25.10.2023 г. е проведено събрание на кредиторите на „СИ БИ ЕЙ – ГРУП“ ЕООД - в несъстоятелност, в което са взели участие молителят в настоящото производство НАП – София, както и кредиторите „ИНВЕСТБАНК“ АД, „БАНКА ДСК“ АД, „РЕАЛ АСИСТЪНС МЕНИДЖМЪНТ“ ООД и К.Г.И.. Като т. 2 от дневния ред е било предвидено определяне размера на текущото възнаграждение на синдика, неговото изменение, както и размера на окончателното възнаграждение. По тази точка от дневния ред кредиторите „БАНКА ДСК“ АД и „ИНВЕСТБАНК“ АД поотделно са направили едно и също предложение, а именно - възнаграждението на синдика да остане в същия размер – 800 лв. и да не се определя окончателно възнаграждение. За това предложение са гласували посочените двама кредитори и НАП. Налице е било и второ предложение, направено от кредитора К.Г.И. за увеличаване на текущото възнаграждение на синдика от 800 лв. на 5000 лв. месечно, като не се определя окончателно възнаграждение. За това предложение са гласували кредитора К.Г.И. и кредитора „РЕАЛ АСИСТЪНС МЕНИДЖМЪНТ“ ООД. Тъй като тези двама кредитори са с по-голям общ процент от общия процент на вземанията на останалите участвали в събранията кредитори, съдът е обявил, че е взето решение за определяне на размера на текущото възнаграждение на синдика в размер на 5000 лв. месечно.

Съгласно чл. 661, ал. 1 от ТЗ, за своята работа синдикът получава два вида възнаграждение – текущо и окончателно, като размерът и на двете се определя от събранията на кредиторите. По отношение на окончателното възнаграждение на синдика чл. 661, ал. 4 и ал. 5 от ТЗ предвиждат определени критерии, въз основа на които може да бъде определен размера му. Такива

обаче не са определени изрично по отношение на текущото възнаграждение. Съгласно чл. 661, ал. 3 от ТЗ, текущото възнаграждение на синдика се заплаща ежемесечно. Същевременно съгласно чл. 723, т. 2 от ТЗ, същото представлява част от разноските по несъстоятелността. Изискването текущото възнаграждение на синдика да бъде изплащано ежемесечно води до извод, че такова може да бъде изплащано и преди извършване на разпределението на осребреното имущество по реда на чл. 720 и сл. от ТЗ. Въпросът за размера на текущото възнаграждение на синдика е въпрос на целесъобразност и се решава от мнозинството от кредиторите по чл. 676, ал. 3 от ТЗ. Поради тази причина отмяна на решение на събрание на кредиторите за определяне на такова възнаграждение не може да бъде извършена по реда на чл. 679, ал. 1, изр. 1, предл. 1 от ТЗ. То обаче може да бъде отменено при условията на чл. 679, ал. 1, изр. 1, предл. 2 от ТЗ, а именно – при съществено ощетяване на част от кредиторите. При предварителното изплащане на текущото възнаграждение на синдика ще се намали общата сума, която ще подлежи на разпределение между кредиторите по несъстоятелността, независимо от реда им по чл. 722 от ТЗ. Това създава възможност при значително по размер текущо възнаграждение на синдика да не могат да бъдат събрани достатъчно средства за заплащане на вземанията на кредиторите по чл. 722, ал. 1, т. 4-т. 12 от ТЗ. Поради това текущото възнаграждение на синдика следва да бъде определено в разумен размер и да е обосновано, т.е. да е адекватно и да е съобразено с действията, които този синдик следва да извършва всеки месец за реализиране и приключване на производството по несъстоятелност. Това следва и от обстоятелството, че ако текущото възнаграждение не бъде заплащано на падежа, като част от разноските по несъстоятелността по чл. 723, т. 2 от ТЗ то ще подлежи на плащане при изготвяне на разпределението като реда на вземането ще е този по чл. 722, ал. 1, т. 3 от ТЗ. В този случай, ако разноските по несъстоятелността са значителни, то възможността за плащане на вземанията на следващите редове кредитори би била, ако не невъзможна, то силно затруднена.

В конкретния случай предложението на кредитора К.Г.И. за увеличаване на текущото възнаграждение на синдика от 800 лв. месечно на 5000 лв. месечно не е мотивирано, като този кредитор не е изложил съображения защо се налага увеличаване на текущото възнаграждение и то в така посочения размер – повече от 6 пъти. Същевременно на събранията на кредиторите е взето решение за начина, по който да бъдат осребрявани притежаваните от „СИ БИ ЕЙ – ГРУП“ ЕООД - в несъстоятелност, недвижими имоти и движими вещи, като от взетите решения в тази насока не може да бъде направен извод за обосноваване на така предложеното увеличение на текущото възнаграждение на синдика. Същевременно от справка в Търговския регистър при Агенцията по вписванията се установява, че с решение № 260030/11.04.2022 г. на ОС – Варна, по т.д. № 1899/2012 г., производството по несъстоятелността е било спряно на основание чл. 632, ал. 1, във вр. с ал. 5 от ТЗ, поради липсата на ликвидно имущество, достатъчно за

покриване на разносните по несъстоятелността и поради това, че заинтересованите лица не са изявили желание да предплатят необходимите суми за покриване на тези разноски. В следствие с решение № 260014/03.04.2023 г. по посоченото дело, производството по несъстоятелност е възобновено въз основа на доклад на синдика, с който той е уведомил съда, че по особената сметка на 30.03.2023 г. е постъпила сума в размер на 10000 лв., внесени от кредитора „БАНКА ДСК“ АД. При тези данни и при липса на данни за друго имущество, от което да бъдат покривани разносните по несъстоятелността, настоящият съдебен състав намира, че не може да бъде направен извод, че така определеното от Събранието на кредиторите текущо възнаграждение на синдика от 5000 лв. месечно би могло да бъде заплащано без затруднения. Както се посочи по-горе, при неплащане на падежа това възнаграждение би подлежало на заплащане по реда на чл. 722, ал. 1, т. 3 от ТЗ, при което така определения размер би поставил в опасност погасяването на вземанията на следващите редове кредитори по чл. 722, ал. 1, т. 4-т. 12 от ТЗ, т.е. би увредил същите. С оглед на това, в конкретния случай е налице хипотезата на чл. 679, ал. 1, изр. 1, предл. 2 от ТЗ за отмяна на оспорваното решение. Такова основание ще е налице дори и в случаите, когато възнаграждението се заплаща на падежа, тъй като в този случай то би намалило общата сума, която ще подлежи на разпределение между кредиторите по чл. 722 от ТЗ и по този начин би затруднило удовлетворяването на кредиторите с непривилегировани и необезпечени вземания. Дори и да бъде прието, че в този случай се намаляват сумите за разпределение за всички кредитори, а не само за част от тях, както е посочено в чл. 679, ал.1, изр. 1, предл. 2 от ТЗ, то това основание отново е налице. Законът цели да бъде избегнато увреждащото кредиторите решение, като при положение, че е посочено, че увреждането е за част от кредиторите, то с още по-голяма сила основаниято ще е налице и когато решението уврежда всички кредитори. В последния случай съгласието с решението на част от кредиторите не може да бъде основание за запазване на действието му при оспорване от друг кредитор.

Кредиторът К.Г.И. е поискал присъждането на разноски по делото, но не е представил доказателства за извършването на такива, а освен това, с оглед изхода на делото, не са налице основания за присъждането им.

Предвид гореизложеното и в същия смисъл, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ по молба вх. № 26560/01.11.2023 г. на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ решение на събрание на кредиторите на несъстоятелността на „СИ БИ ЕЙ – ГРУП“ ЕООД - в несъстоятелност, ЕИК 103802024, със седалище гр. Варна, проведено на 25.10.2023 г., по т.2 от дневния ред, с което е увеличен размера на текущото възнаграждение на

синдика от 800 лв. на 5000 лв. месечно, на основание чл. 679, ал. 1, изр. 1, предл. 2 от ТЗ.

Препис от определението да се връчи за сведение на длъжника и на кредитора НАП.

Препис от определението да се изпрати на съда по несъстоятелността по т.д. 1899/2012 г. по описа на ВОС за сведение.

Определението да се отрази в книгата по чл. 634в ТЗ по т.д. № 1899/2012 г. по описа на ВОС, водено срещу длъжника „СИ БИ ЕЙ – ГРУП“ ЕООД - в несъстоятелност, ЕИК 103802024, със седалище гр. Варна.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на въззивно обжалване, по арг. на обратното от чл. 613а, ал. 3 ТЗ, вр. чл. 274, ал. 1 ГПК.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____